

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XI. De occursu Pomeranici Ducis & metu Clericorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

De horrore & difficultate via transi-
tâ Poloniâ.

CAPVT X.

Aliter à Duce Poloniæ dimissi per Vzdam Ca-
strum in extremis Poloniæ finibus transeuntes,
nemus horrendum & vastum, quod Pomeraniam
Poloniamque diuidit, intrauimus; sed viam in in-
uio quam difficile sit tenere, etiam illic experiri potuimus.
Nemus quippe hoc nulli antè mortalium peruium erat, nisi
quod superioribus annis Dux, latrocinandi causa, priusquã
subegisset totam Pomeraniam, sectis, signatisque arboribus,
viam sibi exercituique suo exciderat. Quæ signa tenentes,
magna quidem difficultate, propter serpentum ferarumque
monstra diuersarum, nec non & gruum in ramis arborum ni-
dos habentium, nosque garritu & plausu nimis infestantium
importunitatem, simulque propter loca palustria quadrigas
& currus præpedientia, vix diebus sex, emenso nemore, ad ri-
pam fluminis, qui limes Pomeraniæ est, consedimus.

Sesfidus.
Iter ex Polonia
in Pomeraniâ.

Sylvainuia.

De occurſu Pomeranici Ducis, & metu
Clericorum.

CAPVT XI.

Vx verò Pomeranorum, VVortislaus dictus, ad-
uentus nostri præscijs, cum quingentis viris oc-
currens ex alia parte aquæ, castra metatus est,
moxque anne transmissio, cum paucis Episco-
pum salutatur, atque salutatur ab illo. Et quia Christianus erat,
occultè autem propter metum paganorû, corde magis quam
ore locutus, in amplexu Pontificis diu pendens, alta deuotio-
ne super viæ causa Dei clementiam collaudat.

Sesfidus.
Dux Pomerâ-
nia obuiâ præ-
cedit S. Orthoni.
Dux Pomer.
occultus Chri-
stianus.

Episco-

Pomerani Clericos timidos simulatè seruent.

Matth. 14.

Qua Clericis metum incufserint.

** alloqui.*

Psalm. 125.

1. Reg. 10.

Ibid. eodem Psalm.

Episcopo autem & Duce cum Interprete & Paulitio scorsum in colloquio demorantibus, ceteri, qui cum Duce venerant, homines barbari, quia Clericos aliquantum trepidare videbant, fisco eos terrore amplius vexabant, ita ut articulum passionis imminere metuentes, confessione, orationibus atque Psalmodia Domino nostrum commendaremus agonem.

Timo. Modice fidei, inquit, quare dubitasti?

Sefridus. Non, inquit, sine causa. Primò illic paganos vidimus, & qua mente Dux aduenerit, nòdum omnes sciebamus, sed & horror solitudinis & loca insolita, & nuper euasi nemonis nigra densitas, & crepusculum noctis propinqua, & hominum barbarorum crudelis aspectus, materia nobis non parui timoris erat. Nam & cultros acutissimos educentes, viuos nos excoriare, aut transfigere, aut humi nos defodere usque ad verticem, coronasque nostras, eisdem cultris punctare ac secare minati sunt, & alia multa genera tormentorum, rictu, fremituque nos terrentes, nobis imminere dixerunt. Quæ omnia certè, si bene te noui, tuam quoque animositate effregissent.

Sed citò respirauius, Duce ipso nos placida benignaque consolationis * eulogio releuante: quodque inani pauore pulsati fuimus tam nobis, quam illis ioco esse cepit. Nam ubi nobis Ducem ipsum, aliosque milites, qui nos terruerant, Christianos occultos esse compertum est, primò quidem paulatim animari; deinde, fiducialius agere, ipsosque etiam adhortari ac docere præsumpsimus, quos autè vel intueri, metu perculsi, non potueramus. Iphis ergò iam mansuescentibus, & religioni Christianæ magis magisque deferentibus, repletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione, dicebantque intergentes, quorum DEVS tetigerat corda, magnificauit Dominus facere nobiscum, facti sumus letantes: quia vobis venientibus ad nos; dissoluet Dominus captiuitatem nostram, sicut soluitur glacies à sole meridiano.

Episcopus itaque bene agendi semper audis, bene se venisse ominatus, donariis Ducem honorans, baculum quoque dedit æburneum, quo ille statim usus, ipseque incumbens gratulabun-

fulabundus huc illucque deambulabat, conuersusque ad milites; qualem, ait, Patrem dedit nobis Deus, & qualia Patris dona, & hæc nunc quidem magis quam alio tempore gratiosa. Hinc ad castra discessum est: factoque mane, Dux de viris, qui secum venerant, duces & ministros reliquit Episcopo, mandans in tota Pomerania, per cuncta loca possessionis suæ, liberalia ei præberi hospitia.

*Quam gratia
Duci accide-
runt.*

*Ductores af-
signat.*

Nos verò transito fluuio terram Pomeranorum in nomine Domini intrauimus, & conductoribus nostris viam demonstrantibus, iter ad Castrum * Pirißam direximus. Dux * Pirißam verò à nobis ad sua negotia diuellitur.

*De primitiis Operum eius transito fluuio,
qui est limes Pomeranorum.*

CAPVT XII.

IN ipso autem itinere viculos paucos bellica primum vastatione dirutos ac raros incolas, qui nuper se post dispersionem recollerant, inuenimus: qui, de fide Christiana conuerti, & an credere vellent, interrogati, humiliter pedibus aduoluntur Episcopi; catechizari se atque baptizari postulantes. Hos ergò, quasi primitias messis Dominicæ in aream Domini sui messor deuotus cum gratiarum actione componens, baptizauit illic homines triginta, fidemque sanctæ Trinitatis & decalogum legis in numero tacite considerans, opus

*Sefridus.
Raritas incolaru. n post cladem bellicam.*

Primitia Christianismi.

Euangelij mysticè à se inchoatum gauisus est.

h Quo-